

Fakulta životního
prostředí

TEMATICKÉ OKRUHY

ke státním závěrečným zkouškám
v navazujícím magisterském studijním programu

APLIKOVANÁ EKOLOGIE – PROGRAM

2022

PŘEDMĚTY STÁTNÍ ZÁVĚREČNÉ ZKOUŠKY

I. POVINNÉ PŘEDMĚTY:

1. APLIKOVANÁ EKOLOGIE
2. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

II. VOLITELNÉ PŘEDMĚTY:

3. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ A POZEMKOVÉ ÚPRAVY
 4. VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ
 5. EKONOMIKA ŽP
 6. PRÁVO OCHRANY ŽP
 7. HODNOCENÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ
 8. ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ
-

TÉMATICKÉ OKRUHY

1. APLIKOVANÁ EKOLOGIE

1. **Ochrana a management ekosystémů:** definice managementu, primární a sekundární ekosystémy ve střední Evropě, regulační a rekonstrukční management, příklady managementových zásahů, dotační tituly. Plány péče – jejich účel, závaznost, kompetentní orgány.
2. **Agroekosystémy:** změny ekosystémů zemědělské krajiny v závislosti na změnách hospodaření, environmentální problémy zemědělské krajiny, ohrožené druhů a jejich ochrana, nástroje společné zemědělské politiky EU, příklady opatření na podporu druhů zemědělské krajiny, agroenvironmentální programy.
3. **Travní ekosystémy:** travní porosty v ČR, rozdíly mezi pastvou a kosením z hlediska biodiverzity, rozdíly v pastvě jednotlivých druhů zvířat, pastva jako nástroj managementu travních ekosystémů, typy pastvy, management nedopasků, další managementová opatření, vliv pastvy na hmyz.
4. **Ochrana a management vřesovišť:** geografické rozšíření vřesovišť, vřesoviště v ČR – typy, charakteristické druhy, ekologie vřesu obecného, životní cyklus vřesovišť, managementová opatření – principy a jejich vhodnost z hlediska životního cyklu vřesu.
5. **Ochrana a management písčin a slanisek:** společenstva vátých písků, vznik a podmínky prostředí, rozšíření v ČR, psamofilní druhy, příčiny ohrožení a ohrožující faktory, rekonstrukční a regulační management. Staré pískovny – význam pro

ochranu biodiverzity, ochrana a management. Společenstva slanisek – vznik a podmínky prostředí, rozšíření v ČR, halofilní vegetace, charakteristické druhy, příčiny ohrožení a ohrožující faktory, rekonstrukční a regulační management – principy managementových opatření a jejich využití.

6. **Ochrana pískovcových skalních měst:** význam a rozšíření pískovcových území, biodiverzita pískovcových skalních měst, pískovce jako ekologické ostrovy, ohrožení a ohrožující faktory, specifika ochrany pískovcových oblastí, problematika vysoké návštěvnosti a horolezectví.
7. **Ochrana a management skalních výchozů a starých lomů:** skalní výchozy – význam, historie, ohrožení, charakteristické druhy, management a ochrana. Kamenolomy – význam z hlediska ochrany biodiverzity, ekologické podmínky, charakteristické druhy, problematika rekultivací, řízená a spontánní sukcese, alternativní metody managementu.
8. **Ochrana a management mokřadů:** prameniště a rašeliniště – jejich typy, vznik, podmínky prostředí, význam v krajině, charakteristické druhy. Důvody ohrožení a ohrožující faktory, management, revitalizace pramenišť a rašelinišť.
9. **Ochrana a management rybníčních ekosystémů:** historie, funkce rybníků v krajině, důsledky intenzifikace hospodaření, vliv na vodní ptáky a na rybníční ekosystém jako celek, rybožravé druhy – kormorán, vydra, význam a management litorálních porostů, letnění rybníků – význam z hlediska ochrany přírody.
10. **Ekosystémy tekoucích vod:** nejvýznamnější příčiny ohrožení, ochrana biotopů tekoucích vod, revitalizace vodních toků, příklady ohrožených druhů a jejich ochrana, migrační překážky ve vodních tocích, nepůvodní a expanzivní druhy vodních toků.
11. **Ochrana a management nížinných lesů:** faktory ovlivňující biodiverzitu lesních ekosystémů, typy nížinných lesů – lužní lesy, bažinné lesy, doubravy a dubohabřiny. Přirozená struktura nížinných lesů, tradiční způsoby hospodaření a jejich význam z hlediska biodiverzity – pařeziny, střední les, pastva v lese. Náhradní stanoviště – parky, staré sady, obory.
12. **Ochrana a management horských lesů:** struktura a dynamika přirozených lesů, význam mrtvého dřeva v lesním ekosystému, přirozená obnova horských lesů, principy ekologického lesnictví. Faktory ovlivňující biodiverzitu lesních ekosystémů. Horské lesy – bučiny, jedlobučiny a horské smrčiny.

Literatura:

- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M. (eds.) 2001: Katalog biotopů České republiky. AOPK ČR, Praha.
- Míchal I. & Petříček V. (eds.) 1998: Péče o chráněná území II. – Lesní ekosystémy. AOPK ČR, Praha.
- Petříček V. (ed.) 1999: Péče o chráněná území I. – Nelesní ekosystémy. AOPK ČR, Praha.
- Studijní materiály k předmětům Management ekosystémů a Ochrana a management ekosystémů dostupné na <http://moodle.czu.cz>

2. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Globální problémy životního prostředí – početní růst lidstva, vyčerpávání přírodních zdrojů, ohrožování genofondu a přirozených společenstev, znečištění prostředí, desertifikace, destrukce ozónové vrstvy, nárůst skleníkového efektu a jeho důsledky.
2. Regionální problémy životního prostředí – životní prostředí ČR v podmínkách EU, indikátory hodnocení stavu životního prostředí, sektory a životní prostředí. Aktivita ČR a EU v prioritních oblastech. Globální kontexty.
3. Ovzduší a životní prostředí – inventarizace zdrojů znečišťování ovzduší, monitorování stavu znečištění ovzduší. Emise (skleníkových plynů, okyselujících látek, prekursorů ozonu, primárních částic a prekursorů sekundárních částic), imise, druhy limitů. Rizikové kontaminanty. Ovzduší a klima v evropském a globálním kontextu.
4. Voda a životní prostředí – ochranná pásma vodních zdrojů, jakost vody v tocích. Spotřeba vody v ČR. Vodní hospodářství a jakost vody v evropském kontextu.
5. Půda a životní prostředí – (úrodnost půd, nejvýše přípustné obsahy škodlivin v půdě, eroze (vodní větrná). Fragmentace krajiny. Půda a krajina v evropském kontextu.
6. Ekologické zemědělství – podíl ekologicky obhospodařované zemědělské půdy. Charakteristiky ekologického zemědělství.
7. Biocidy a životní prostředí – základní pojmy, rezistence, perzistence, ochranná lhůta, etiketa, vlastnosti, formulace, kombinace, kompatibilita, toxicita, registrace. Spotřeba – srovnání ČR a EU.
8. Ekologické zátěže – kritéria klasifikace, vymezení a popis postupů dekontaminace. Havárie a ŽP.
9. Toxikologie – základní pojmy hygienicko-toxikologického hodnocení chemických látek, dávka a její kategorie, interakce škodlivin s organismem. Působení škodlivých látek v organismu.
10. Cizorodé látky v životním prostředí. Kontaminující látky, prioritní kontaminanty (toxické minerální látky, radioaktivní izotopy, mykotoxiny, mikrobiální toxiny halogenované organické sloučeniny), výskyt a pohyb. Cizorodé látky v potravinách.
11. Zdraví a životní prostředí. Expozice: elektromagnetické pole, mobilní telefony, mikrovlnné trouby, kouření, hluk.
12. Odpady a prostředí – odpady z těžby, průmyslu, zemědělství; komunální odpady a vlivy na biosféru, skládkování, spalování, kompostování, třídění a recyklace.
13. Materiálové toky v globálním kontextu.
14. Prioritní oblasti environmentální politiky EU.

Literatura:

MŽP ČR: Zpráva o životním prostředí ČR 2018, 2019 (<http://www.cenia.cz>, <http://www.mzp.cz>).
Polášková et al. 2011: Úvod do ekologie a ochrany životního prostředí. UK, Praha.
Wittlingerová Z., Jonáš F. 2004: Ochrana životního prostředí. ČZU, Praha.

Dirner V. et al. 1997: Ochrana životního prostředí. Základy, plánování, technologie, ekonomika, právo a management. MŽP, Praha & VŠB – TU Ostrava, Praha.

Prokeš a kol. 2005: Základy toxikologie.

Česká společnost rostlinolékařská 2012: Příručka pro zacházení s přípravky na ochranu rostlin

3. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ A POZEMKOVÉ ÚPRAVY

1. Cíle územního plánování. Jak jsou tyto cíle uplatňovány v procesech územního plánování.
2. Přehled nástrojů územního plánování, jejich vzájemné vazby.
3. Územně analytické podklady, význam, obsah, aktualizace, pořizovatelé. Rozbor udržitelného rozvoje území.
4. Nástroje územního plánování na celostátní a regionální úrovni, jejich pořizovatelé a obsah.
5. Územní plán – obsah, postup pořizování a zpracování, použití.
6. Regulační plán – druhy, obsah, postup pořizování a zpracování, použití.
7. Dotčené orgány v územním plánování – jejich role v procesu územního plánování, příklady specifických veřejných zájmů, které zastávají.
8. Prosazování ochrany přírody a krajiny jako veřejného zájmu v územním plánování.
9. Prosazování ochrany lesa, zemědělské půdy a vod jako specifických oborů veřejného zájmu v územním plánování.
10. Vstupy územního plánování do rozhodování v území, kdo vydává rozhodnutí a jaká.
11. Regulace funkčního využití krajiny v územních a regulačních plánech. Možnosti propojení pozemkových úprav a regulačního plánu.
12. Ochrana území před povodněmi v územním plánování. Nástroje územního plánování k snižování rizik katastrof v území, popřípadě k jejich snazšímu odstraňování.
13. Cíle a formy pozemkových úprav v ČR dle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, v platném znění (plné vlastnictví, nevhodné tvary pozemků, vlastník versus uživatel, jednoduché versus komplexní, pozemkové úpravy vyvolané investičními záměry).
14. Aktuální problémy české krajiny a jejich řešení v rámci PÚ, Koncepce pozemkových úprav SPÚ ČR.
15. Uživatelská versus vlastnická fragmentace zemědělské půdy.
16. Historie evidence nemovitostí v ČR od 12. století do současnosti.
17. Katastr nemovitostí (SPI, SGI, LV, obnova KN, princip intabulace).
18. Podklady pro pozemkové úpravy (majetkoprávní, grafické, oborové, legislativní).
19. Proces KoPÚ (zahájení řízení, účastníci řízení, obvod pozemkové úpravy, úvodní jednání, sbor zástupců, opatrovník, nároky vlastníků, směna pozemků, přiměřenost při směně pozemků, závěrečné jednání, I. a II. rozhodnutí).
20. Plán společných zařízení (princip polyfunkčnosti, typy opatření, obsah dokumentace technického řešení, regionální dokumentační komise, schválení PSZ).

21. Opatření ke zpřístupnění pozemků (ČSN 736109).
22. Opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí, podpoře biodiverzity a zvýšení ekologické stability (ekologická stabilita, teoretická východiska, principy vymezování ÚSES, skladebné prvky, biogeografické členění, BPEJ, STG, EECONET).
23. Protierozní opatření pro ochranu půdního fondu (příčiny eroze, druhy eroze, protierozní opatření, metody hodnocení, ověření účinnosti navržených PEO).
24. Opatření k neškodnému odvedení povrchových vod, ochraně území před záplavami, suchem a k zadržení vody v krajině včetně podzemních vod.
25. Vztah PÚ k ostatním formám krajinného plánování.
26. Finanční zabezpečení PÚ v ČR (národní i evropské).
27. Krajinný ráz (definice, metodiky hodnocení KR, preventivní versus aktuální ochrana KR, uplatnění institutu krajinného rázu v PÚ).

Literatura:

- MAIER a kol. 2012: Udržitelný rozvoj území. GRADA, Praha.
- ZÁKON č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
- VYHLÁŠKA č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.
- VYHLÁŠKA č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.
- Všechny uvedené předpisy se mají změnit novým Stavebním zákonem č. 283/2021 Sb.
- JANEČEK M., DOSTÁL T., KOZLOVSKÝ-DUFKOVÁ J., DUMBROVSKÝ M., HŮLA J., KADLEC V., KONEČNÁ J., KOVÁŘ P., KRÁSA J., KUBÁTOVÁ E., KOBZOVÁ D., KUDRNÁČOVÁ M., NOVOTNÝ I., PODHRÁZSKÁ J., PRAŽAN J., PROCHÁZKOVÁ E., STŘEDOVÁ H., TOMAN F., VOPRAVIL J., VLASÁK J., 2012: Ochrana zemědělské půdy před erozí, metodika. Česká zemědělská univerzita Praha, Fakulta životního prostředí, Praha.
- KONEČNÁ, J., PODHRÁZSKÁ, J., POCHOP, M., HLADÍK, J., KYSELKA, I., CHROBOCZKOVÁ, M., NAVRÁTILOVÁ, A., TUŠER, J., 2015: Koordinace územních plánů a pozemkových úprav: Metodický návod. 2. aktualizované vydání. Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v.v.i., Praha.
- LÖW, J., MÍCHAL, I., 2003: Krajinný ráz. Lesnická práce s.r.o., Kostelec nad Černými lesy.
- MADĚRA, P., ZIMOVÁ, E., 2005: Metodické postupy projektování lokálního ÚSES. Ústav lesnické botaniky, dendrologie a typologie LDF MZLU v Brně a Löw a spol., Brno.
- MAZÍN, V. A., 2014: Pozemkové úpravy v kulturní krajině. Západočeská univerzita v Plzni, Plzeň.
- SKLENIČKA, P., 2003: Základy krajinného plánování. Nakladatelství N. Skleničková, Praha.
- SPÚ, 2020: Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Odbor metodiky pozemkových úprav SPÚ, Praha.
- SPÚ, 2019: Technický standart plánu společných zařízení v pozemkových úpravách. SPÚ, Praha.
- SPÚ, 2021: Koncepce pozemkových úprav na období let 2021–2025.
- SPÚ, 2016: Koncepce pozemkových úprav na období let 2016–2020.
- VÁCHAL, J., NĚMEC, J., HLADÍK, J. (eds.), 2011: Pozemkové úpravy v České republice. Consult, Praha.
- VLASÁK J., BARTOŠKOVÁ K., 2007: Pozemkové úpravy. ČVUT, Praha.

ZÁKON č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

ZÁKON č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.

ZÁKON č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

ZÁKON č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu.

VYHLÁŠKA č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech pozemkových úprav.

VYHLÁŠKA č. 240/2021 Sb., o ochraně zemědělské půdy před erozí.

Internetové zdroje:

Státní pozemkový úřad <http://www.spucr.cz/>

Katastr nemovitostí <http://www.cuzk.cz/Katastr-nemovitosti.aspx>

Krajinný ráz <http://www.krajinnyrasz.cz/>

Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy <http://www.vumop.cz/>

4. VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

1. Úloha vodního hospodářství (složky vodního hospodářství, etapy vývoje v ČR, Evropská vodní charta, Voda pro 21. století).
2. Legislativa ve vodním hospodářství (vodní zákon a navazující legislativa, technické normy vodního hospodářství).
3. Organizace ve vodním hospodářství (výkon státní správy, správa vodních toků, správa vodovodů a kanalizací).
4. Ochrana vodních zdrojů (chráněné oblasti přirozené akumulace vod, ochranná pásma vodních zdrojů – u nádrží, vodních toků, podzemní vody).
5. Hydrologický cyklus (balance oběhu vody, složky oběhu vody, hydrologická balance, hydrologický rok, povodí)
6. Vodohospodářské stavby na tocích (úpravy toků, jezy, plavební komory, vodní cesty).
7. Přehrady a malé vodní nádrže (členění podle účelu, podle umístění, druhy přehrad, popis hráze malé vodní nádrže, objekty MVN).
8. Vodohospodářské stavby pro zásobování pitnou vodou (jímání a odběr vody, úprava pitných vod, vodojemy, vodovodní sítě, objekty na vodovodní sítí).
9. Centrální odvádění odpadních vod (soustavy a systémy stokových sítí, objekty na stokové sítí, význam odlehčovacích komor, ČOV).
10. Decentrální systém nakládání s odpadními vodami (DČOV, KČOV, bezodtoká jímka na vyvážení)
11. Hospodaření s dešťovými vodami
12. Vodohospodářská funkce lesa (retenční, protierozní, akumulární funkce).

Literatura:

Beran J. 2009: Základy vodního hospodářství. Učební texty ČZU, Praha.

Sobota J. 2006: Vodní hospodářství. Učební texty ČZU, Praha.

Synáčková M., 2014: Základy vodního hospodářství. Elektronické učební texty FŽP ČZU, Praha.

Zákon č. 254/2001 Sb., zákon o vodách a o změně některých zákonů v platném znění (vodní zákon).

5. EKONOMIKA ŽP

1. Fondy na ochranu životního prostředí – fondy EU, Státní fond životního prostředí ČR, Státní zemědělský intervenční fond; typy podpor, význam.
2. Oceňování netržních statků, metody a principy oceňování.
3. Hodnocení projektů v ŽP – princip a metody. Využití a význam analýzy nákladů a přínosů (CBA).
4. Dobrovolné nástroje OŽP: osobní, spolková a podniková úroveň (certifikáty, environmentální účetnictví, environmentální management – ISO 14000+, EMAS).
5. Problematika veřejných statků.
6. Strategie udržitelného rozvoje, možnosti hodnocení udržitelnosti (indikátory).
7. Teorie poplatků v oblasti ochrany ŽP.
8. Skupiny nástrojů ochrany ŽP.
9. Daně a ochrana ŽP: ekologické daně, úlevy z důvodu OŽP, cíle a principy ekologické daňové reformy.
10. Problematika externalit.
11. Význam tržních nástrojů, charakterizovat obchodování s emisemi.
12. Ekonomické nástroje využívané v oblasti lesního hospodářství.
13. Definujte cíle makroekonomické výkonnosti a jejich vztah k ochraně ŽP.
14. Ekonomické nástroje využívané v oblasti vodního hospodářství.
15. Ekonomické nástroje využívané v oblasti ochrany přírody a krajiny.
16. Ekonomické nástroje využívané v oblasti ochrany ovzduší.
17. Ekonomické nástroje využívané v oblasti odpadového hospodářství.
18. Ekonomie životního prostředí – definice, historie, základní směry.

Literatura:

Meadowsová D.H., Meadows D.L. & Randers J. 1995: Překročení mezí. Konfrontace globálního kolapsu s představou trvale udržitelné budoucnosti. Praha.

Moldan B. 2003: (Ne)udržitelný rozvoj: ekologie, hrozba i naděje. Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, Praha.

Kupčák V. 2005: Ekonomika lesního hospodářství. MZLU v Brně, Brno.

Tošovská E., Sidorov E., Ritschelová I. & Farský Mi. 2010: Makroekonomické souvislosti ochrany životního prostředí. 1. vyd. C.H. Beck, Praha.

Šauer P. 2012: Introduction to Environmental Economics and Policy with Economic Lab Experiments and Class Exercises. 1st paperback edition. Seminar Publishing, Prague & Litomysl. ISBN 978-80-86709-19-2.

Zákony k jednotlivým složkám ŽP.

6. PRÁVO OCHRANY ŽP

1. Právní nástroje ochrany životního prostředí.
2. Vlastnictví a ochrana životního prostředí.
3. Delikt ní odpovědnost v ochraně životního prostředí.
4. Odpovědnost za ztráty na životním prostředí.
5. Orgány státní správy ochrany životního prostředí a stráže.
6. Principy práva životního prostředí.
7. Hlavní mezinárodní konference OSN o životním prostředí.
8. Mezinárodní úmluvy v ochraně životního prostředí.
9. Unijní právo životního prostředí.
10. Obecná ochrana ovzduší.
11. Ochrana ozónové vrstvy Země.
12. Ochrana klimatického systému Země.
13. Ochrana vody.
14. Ochrana zemědělské půdy.
15. Ochrana lesa.
16. Obecná ochrana přírody a krajiny.
17. Speciální ochrana přírody a krajiny – druhová.
18. Speciální ochrana přírody a krajiny – územní.
19. Právní úprava nakládání s odpady.
20. Ochrana rostlinstva a živočišstva.

Literatura:

Damohorský M. a kol. 2010: Právo životního prostředí. 3. vydání, C.H. Beck, Praha.

Damohorský M. a kol. 2021: Zemědělské právo. Nakladatelství Eva Rozkotová, Beroun.

Damohorský M., Drobník J., Franková M., Sobotka M., Stejskal V., Žákovská K. 2010: Sbírka praktických příkladů z práva životního prostředí. 2. vydání. Wolters – Kluwer ČR, Praha.

Úplná znění předpisů:

ÚZ č. 1433/2021 – Zemědělství, Vinařství, Lesnictví, Myslivost, Rybářství, Ochrana zvířat.

ÚZ č. 1422/2021 – Životní prostředí.

ÚZ č. 1396/2020 – Stavební zákon a jeho prováděcí předpisy.

7. HODNOCENÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Úvod do problematiky posuzování vlivu na ŽP, historie posuzování, základní rozdíly mezi strategickou a projektovou úrovní posuzování (z hlediska předmětu posuzování, přístupu, rozsahu a detailu posuzování), definice, respektive popis základní dimenze SEA a EIA).

2. Rozhodovací proces v kontextu životního prostředí, základní definice a popis jednotlivých fází, popis vazeb mezi jednotlivými fázemi Rozhodovacího procesu a mezi strategickou a projektovou úrovní Rozhodovacího procesu.
3. Plánovací proces neboli proces přípravy/formulce strategických dokumentů, stručná definice, jednotlivé principy Plánovacího procesu, zejména princip Integrace politik, fáze Plánovacího procesu.
4. Evaluace strategických dokumentů, předběžná, průběžná následná, popis vazeb mezi evaluacemi, Plánovacím procesem a procesem SEA.
5. Legislativní vymezení procesu SEA, předmět a způsob posuzování vlivů koncepce na životní prostředí.
6. Jednotlivé fáze procesu SEA, oznámení, zjišťovací řízení, návrh vyhodnocení a koncepce, stanovisko k návrhu koncepce, role příslušného úřadu a všech ostatních stakeholderů (předkladatele, dotčených úřadů, dotčených územních samosprávných celků, orgánů ochrany přírody, veřejnosti a nevládních organizací).
7. Přílohy zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění, vztahující se k procesu SEA jejich náležitosti a stručný popis jejich aplikace.
8. Legislativní vymezení procesu EIA, předmět a způsob posuzování vlivů záměru na životní prostředí.
9. Jednotlivé fáze procesu EIA, oznámení, zjišťovací řízení, dokumentace, posudek, stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, role příslušného úřadu a všech ostatních stakeholderů (oznamovatele, dotčených úřadů, dotčených územních samosprávných celků, orgánů ochrany přírody, veřejnosti a nevládních organizací).
10. Přílohy zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění, vztahující se k procesu EIA, jejich náležitosti a stručný popis jejich aplikace.
11. Možnosti participace jednotlivých stakeholderů jak v rámci strategické, tak projektové úrovně posuzování, možnosti a způsoby spolupodílení se na rozhodování.
12. Post-projektové analýzy v rámci procesu EIA, základní definice, jednotlivé úrovně EIA PPA vztah EIA PPA k procesu EIA.

Literatura:

Zákon č. 100 ze dne 20. února 2001 o posuzování vlivů na životní prostředí o změně a doplnění dalších zákonů, v platném znění.

Říha J. 2001: Posuzování vlivů na životní prostředí. Metody pro předběžnou rozhodovací analýzu EIA. Vydavatelství ČVUT, Praha.

Tuháček M., Jelínková J. a kol. 2015: Právo životního prostředí. Grada Publishing, Praha.

Terivel R. 2010: Strategic Environmental Assessment in Action. Earthscan, London.

Studijní materiály k předmětu dostupné na <http://moodle.czu.cz>

8. ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

1. Právní předpisy, strategie EU, politika ŽP, plány odpadového hospodářství.
2. Katalog odpadů, Nebezpečné odpady a jejich vlastnosti.
3. Předcházení vzniku odpadu a čistší produkce, způsoby nakládání s odpady.
4. Komunální odpady.
5. Odpady z obalů, systém zpětného odběru výrobků s ukončenou životností.
6. Biologicky rozložitelné odpady.
7. Kompostování a kaly z ČOV.
8. Materiálové využití, recyklace odpadů.
9. Spalování odpadů, energetické využití.
10. Skládání odpadů a jeho omezení.
11. Zakládání a konstrukce skládek, technické zabezpečení, rekultivace, monitoring skládek.
12. Odpadové hospodářství, stav a vývoj.

Literatura:

- BOŽEK F., URBAN R., ZEMÁNEK Z. 2002: Recyklace. Moravia Tisk, Vyškov.
- FEDIUK F. 2006: Odpady, skládky, rekultivace. Pražský technologický institut, Praha.
- KOTOULOVÁ Z., VÁŇA J. 2001: Příručka pro nakládání s komunálním bioodpadem. MŽP, Praha.
- STRAKA F. et al. 2003: Bioplyn. Gas s.r.o., Říčany.
- ŠLESINGER J., KOZIELOVÁ Z., NAJMANOVÁ K. 2007: Čistší produkce. Příručka pro podniky a veřejnou správu. CENIA, Praha.
- VOŠTOVÁ V., FRIES J. 2003: Zpracování pevných odpadů. ČVUT Fakulta strojní, Praha.
- VRBOVÁ M., MIKULOVÁ V., BALNER P. 2003: Hospodaření s odpady v obcích. EKO-KOM a.s., Praha.